

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-3382/2023-34

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Blaženki Butigan Matić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja ŽELJKA CERINSKI Vebera Tkalčevića 11, Zagreb OIB 93329402164, zastupan po punomoćniku Igoru Metelko, odvjetniku u Zagrebu protiv tuženika Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, OIB: 92963223473, zastupana po punomoćniku Krunu Kneževiću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Metelko, Knežević i partneri d.o.o. u Zagrebu, radi utvrđenja i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 04. rujna 2026., u prisutnosti tužitelja osobno punomoćnika tužitelja Igora Metelka, odvjetnika i zamjenice punomoćnika tuženika Antonele Ivanko, odvjetničke vježbenice, dana 29. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

" I. Nalaže se tuženome isplatiti tužitelju iznos od EUR 10,003.77 sa zakonskom zateznom kamatom i to na iznos od:

EUR 8.20 počev od 15/11/2008 do isplate
EUR 34.18 počev od 15/01/2009 do isplate
EUR 34.61 počev od 15/02/2009 do isplate
EUR 20.74 počev od 15/03/2009 do isplate
EUR 23.92 počev od 15/04/2009 do isplate
EUR 24.56 počev od 15/05/2009 do isplate
EUR 19.08 počev od 15/06/2009 do isplate
EUR 20.04 počev od 15/07/2009 do isplate
EUR 16.29 počev od 15/08/2009 do isplate
EUR 22.40 počev od 15/09/2009 do isplate
EUR 15.62 počev od 15/10/2009 do isplate
EUR 20.00 počev od 15/11/2009 do isplate
EUR 19.30 počev od 15/12/2009 do isplate
EUR 31.14 počev od 15/01/2010 do isplate

EUR 38.74 počev od 15/02/2010 do isplate
EUR 37.10 počev od 15/03/2010 do isplate
EUR 44.65 počev od 15/04/2010 do isplate
EUR 58.48 počev od 15/05/2010 do isplate
EUR 59.95 počev od 15/06/2010 do isplate
EUR 75.81 počev od 15/07/2010 do isplate
EUR 75.28 počev od 15/08/2010 do isplate
EUR 108.17 počev od 15/09/2010 do isplate
EUR 89.01 počev od 15/10/2010 do isplate
EUR 93.44 počev od 15/11/2010 do isplate
EUR 108.14 počev od 15/12/2010 do isplate
EUR 109.90 počev od 15/01/2011 do isplate
EUR 102.89 počev od 15/02/2011 do isplate
EUR 107.13 počev od 15/03/2011 do isplate
EUR 107.36 počev od 15/04/2011 do isplate
EUR 120.30 počev od 15/05/2011 do isplate
EUR 147.81 počev od 15/06/2011 do isplate
EUR 179.12 počev od 15/07/2011 do isplate
EUR 208.01 počev od 15/08/2011 do isplate
EUR 155.39 počev od 15/09/2011 do isplate
EUR 137.69 počev od 15/10/2011 do isplate
EUR 138.87 počev od 15/11/2011 do isplate
EUR 141.32 počev od 15/12/2011 do isplate
EUR 156.59 počev od 15/01/2012 do isplate
EUR 161.18 počev od 15/02/2012 do isplate
EUR 156.18 počev od 15/03/2012 do isplate
EUR 155.43 počev od 15/04/2012 do isplate
EUR 157.96 počev od 15/05/2012 do isplate
EUR 162.37 počev od 15/06/2012 do isplate
EUR 156.87 počev od 15/07/2012 do isplate
EUR 155.35 počev od 15/08/2012 do isplate
EUR 141.86 počev od 15/09/2012 do isplate
EUR 153.49 počev od 15/10/2012 do isplate
EUR 158.91 počev od 15/11/2012 do isplate
EUR 155.31 počev od 15/12/2012 do isplate
EUR 150.99 počev od 15/01/2013 do isplate
EUR 149.51 počev od 15/02/2013 do isplate
EUR 147.97 počev od 15/03/2013 do isplate
EUR 158.71 počev od 15/04/2013 do isplate
EUR 142.91 počev od 15/05/2013 do isplate
EUR 140.33 počev od 15/06/2013 do isplate
EUR 141.87 počev od 15/07/2013 do isplate
EUR 140.25 počev od 15/08/2013 do isplate
EUR 146.03 počev od 15/09/2013 do isplate
EUR 149.77 počev od 15/10/2013 do isplate
EUR 151.59 počev od 15/11/2013 do isplate
EUR 158.10 počev od 15/12/2013 do isplate
EUR 151.53 počev od 15/01/2014 do isplate
EUR 130.97 počev od 15/02/2014 do isplate
EUR 134.30 počev od 15/03/2014 do isplate

EUR 131.40 počev od 15/04/2014 do isplate
EUR 127.23 počev od 15/05/2014 do isplate
EUR 128.13 počev od 15/06/2014 do isplate
EUR 131.04 počev od 16/07/2014 do isplate
EUR 133.48 počev od 15/08/2014 do isplate
EUR 134.08 počev od 15/09/2014 do isplate
EUR 138.70 počev od 30/10/2014 do isplate
EUR 140.28 počev od 15/11/2014 do isplate
EUR 140.97 počev od 15/12/2014 do isplate
EUR 141.50 počev od 15/01/2015 do isplate
EUR 141.23 počev od 15/02/2015 do isplate
EUR 141.23 počev od 15/03/2015 do isplate
EUR 141.23 počev od 15/04/2015 do isplate
EUR 141.23 počev od 18/05/2015 do isplate
EUR 141.23 počev od 15/06/2015 do isplate
EUR 141.23 počev od 15/07/2015 do isplate
EUR 141.23 počev od 15/08/2015 do isplate
EUR 141.23 počev od 15/09/2015 do isplate
EUR 141.23 počev od 15/10/2015 do isplate
EUR 141.23 počev od 15/11/2015 do isplate
EUR 141.23 počev od 15/12/2015 do isplate
EUR 141.23 počev od 15/01/2016 do isplate
EUR 141.23 počev od 15/02/2016 do isplate i to do 31.12.2007. po stopi utvrđenoj čl. 1 Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 1.1.2008. do 31.07.2015. godine u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za pet postotnih poena, a od 01.08.2015. god. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3% poena, tekućom od dospijeca svakog pojedinačnog iznosa pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 6.070,12 EUR sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.9.2015. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3% poena, tekućom od dospijeca svakog pojedinačnog iznosa pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove postupka s pripadajućim zakonskim zateznim kamata po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, počev od presuđenja do isplate, u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKA BANKA d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473 da tužitelju ŽELJKU CERINSKI Vebera Tkalčevića 11, Zagreb OIB 93329402164 isplati iznos od 3.339,28 EUR sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe, tj. 10. svibnja 2023. do isplate i to do 29.12.2023. godine po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg

polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023. godine do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja teče od dospelosti svakog pojedinog iznosa pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKA BANKA d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473 da tužitelju ŽELJKU CERINSKI Vebera Tkalčevića 11, Zagreb OIB 93329402164 naknadi prouzročeni trošak od 2.932,63 EUR sa zateznim kamatama od 29. rujna 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja teče od dospelosti svakog pojedinog iznosa pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tuženik sa zahtjevom za naknadu parničnog troška u cijelosti.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je sa tuženim sklopio Ugovor o kreditu broj 3206609060 od 12.5.2006. prema kojem je tuženik kao kreditor tužitelju kao korisniku kredita odobrio kredit u iznosu od 133.600,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB-a za CHF na dan korištenja kredita. Ugovorne strane su dana 19.2.2016. sklopile Aneks gore navedenom Ugovoru o kreditu, temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15, dalje: ZID ZPK) kojim su kredit konvertirali na način da je otplata obveza vezana uz valutnu klauzulu u EUR, umjesto uz dosadašnji CHF. Izračunom konverzije utvrđena je nedospjela glavnica na dan 19.2.2016. u iznosu od 112,119.28 CHF, odnosno 793,291.37 kn. Konverzijom kredita u Euro, nakon izvršenog otpisa u iznosu od 28,822.39 Eur, odnosno 219,974.71 kn, utvrđena je nedospjela glavnica na dan 19.2.2016. u iznosu od 75,119.34 Eur, odnosno 573,316.66 kn. Međutim, stvarna preostala neotplaćena glavnica u kunama prema početnom tečaju, uslijed ništetnost valutne klauzule, iznosila je 520,311.27 kn, dakle bila je niža od one kako ju je utvrdio tuženi izračunom konverzije, pri čemu nastaje razlika u navedenim glavnica od 45,735.32 kn, odnosno 6,070.12 Eur. U predmetnom ugovoru ugovorena je valutna klauzula vezana na švicarski franak, bez mogućnosti tužitelja da pojedinačno pregovara o navedenoj odredbi, te bez upozorenja o specifičnostima valute CHF, odnosno da se radi o valuti u odnosu na koju HNB ne štiti tečaj kune kao što to čini u odnosu na tečaj Eura, niti da se radi o tzv. valuti utočišta u koju se investira u kriznim/recesijskim gospodarskom periodima, što posljedično dovodi do enormnog povećanja vrijednosti navedne valute i njezine kunske protuvrijednosti koja je tužitelju obračunavana prilikom dospjeća mjesečnih anuiteta. Pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda br: PŽ-6632/17 od 14.6.2018. u točki I. potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 04.07.2013. god. kojom se utvrđuje da je, između ostalih, ovdje tuženi, u razdoblju od 01.travnja.2005. god. do 31. prosinca 2008. godine, a koje povrede traju i nadalje, povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita tako što u potrošačkim ugovorima o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditima na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nisu kao trgovci

potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa su time tuženici postupali suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača, kao i Zakona o obveznim odnosima. Presuda Visokog trgovačkog suda br: PŽ-6632/17 od 14.6.2018. potvrđena je revizijskom odlukom Vrhovnog suda RH, broj Rev-2221/18 od 3.9.2019. kojom je odbijena revizija ovdje tužene kao neosnovana. Obzirom na to da su predmetne odluke iz ove točke tužbe javno objavljene, a u tim postupcima je sudjelovao i sam tuženik te je sadržaj tih sudskih odluka praktično notorna činjenica u Republici Hrvatskoj, ovdje ih tužitelj ne prilaže već samo upućuje na njihove oznake i sadržaj.

IV. S obzirom da je pravomoćnom presudama VTS-a utvrđena ništetnost ugovorene odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak za sve ugovore o potrošačkom kreditu koji su sklapani u razdoblju između 01.01.2004.-31.12.2008. god., to je tuženik sukladno čl. 323. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08 i 125/11), dužan vratiti sve što primio na temelju takvih odredbi Ugovora, sve to u svezi i s čl. 1111., čl. 1115. te čl. 1046. ZOO-a. Također, člankom 502.c Zakona o parničnom postupku (NN 57/11, 70/19) propisano je: „Fizičke i pravne osobe mogu se u posebnim parnicama za naknadu štete ili isplatu pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1.ovoga Zakona da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.“ Slično navodi i čl. 138.a Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07, 125/07 i 79/09): „Odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača... obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.“ (sada čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača NN 41/14 i 110/15).

V. Utvrđenjem ništetnosti odredaba ugovora o valutnoj klauzuli vezanoj za CHF, dolazi do anuliranja mjesečnih anuiteta po osnovi povećanja tečaja, što znači da se prilikom izračuna mjesečnog anuiteta ima primijeniti početno ugovoreni tečaj, dok svaki mjesečni anuitet koji je premašio navedeni iznos, predstavlja razliku koju je tužitelj preplatio, odnosno tuženi stekao bez osnove. Stoga je isti navedeno dužan i vratiti zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana uplate svakog mjesečnog anuiteta do isplate, obzirom da je nepošten stjecatelj.

VI. Provedenom konverzijom, obzirom da to nije bila niti njezina svrha, niti je u tom trenutku valutna klauzula CHF bila suđena kao ništetna, nije postignuta ugovorna ravnoteža u smislu povrata svih do tada nepripadno i nepošteno stečenih koristi kreditora / tuženoga koje je generirala valuta CHF, a kako je na to već ukazao Sud EU u toč.43. i 44. presude C-118/17. Odredba koja je proglašena nepoštenom i ništetnom, ima se smatrati kao da nikada nije niti postojala, sa učinkom ponovne uspostave pravne i činjenične situacije u kojoj bi se tužitelj nalazio da takva odredba ne postoji, niti je postojala, sa naglaskom na povrat svih nepripadno stečenih koristi koje je generirala takve nepoštena odredba. Naime, konverzijom i odredbama ZID ZPK izrijeком se ne spominje način rješavanja ništetnih ugovornih odredaba kojima je regulirana valutna klauzula CHF i jednostrano promjenjiva kamatna stopa. Aneksima / sporazumima / dodacima kojima je konverzija provedena regulira se samo ugovorni odnos za period nakon konverzije, a njima se ne rješava pitanje preplaćenih tečajnih razlika i pripadajućih zateznih kamata za period do konverzije, što je predmet ovog tužbenog zahtjeva. Zaključno, konverzija se odnosi

isključivo na ugovorne odnose koji su proizašli iz predmetnog kredita, a niti jedna odredba ZID ZPK-a ne širi primjenu konverzije na druge- izvanugovorne odnose, poput stjecanja bez osnove, o čemu je ovdje nesumnjivo riječ. VII. Tužitelj je temeljem prometa po kreditu napravio izračun preplaćenih mjesečnih anuiteta s osnova tečaja, na okolnost: - pozitivne razlike tečaja za CHF kojeg je tuženik primjenjivao prilikom plaćanja svakog stvarno obračunatog i plaćenog anuiteta naspram tečaja za CHF na dan korištenja kredita, uz primjenu kamatne stope u visini od 3,23% od 1.1.2014. zaključno sa danom 19.2.2016. - manje priznate preostale neotplaćene glavnice u trenutku provođenja konverzije, na način da potražuje razliku između preostale neotplaćene, konvertirane glavnice, te one po početnom tečaju, uz primjenu kamatne stope u visini od 3,23% od 1.1.2014., sve sa danom 19.2.2016. D o k a z: izračun financijsko- knjigovodstveno vještačenje na gore navedene okolnosti. Ukoliko tuženi ne prihvati dostavljeni izračun i inzistira na novom vještačenju, tužitelj pridržava pravo naknadno specificirati, povisiti i urediti tužbeni zahtjev po novom vještvu. Pod toč. I tužbenog zahtjeva potražuje preplatu s osnova tečajnih razlika, a pod toč. II razliku između preostale, neotplaćene konvertirane glavnice I one po početnom otplatnom planu., odnosno manje priznata glavnica. Alternativno postavljenim tužbenim zahtjevom, ukoliko Sud smatra da prvotno postavljeni zahtjev nije osnovan, tužitelj potražuje zatezne kamate na preplaćene tečajne razlike, tj. na više plaćene iznose s osnova tečajnih razlika koje je tužitelju tuženi uračunao prilikom izračuna konverzije kredita, počev od dana uplate svakog pojedinog mjesečnog anuiteta do dana izvršene konverzije. Navedene zatezne kamate na tečajne razlike iz konverzije, u ovom slučaju predstavljaju novu glavicu na koju ponovno teku zatezne kamate od dana podnošenja tužbe, sve sukladno odredbi čl. 31. st.2. Zakona o obveznim odnosima. Slijedom navedenog tužitelj prema konačnom zahtjevu iz podneska od 01.09.2025. potražuje od tuženika isplatu iznosa od 10.003,77 EUR sa zateznom kamatom na pojedne iznose za razdoblje od 15.11.2008. do 15.02.2026. uz naknadu parničnog troška sa zateznom kamatom od presuđenja do isplate, te ističe eventualno kumulirani zahtjev na isplatu iznosa zatezne kamate od 3.339,28 EUR sa zateznom kamatom od utuženja do isplate kao naknadu parničnog troška sa zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik i tijekom postupka osporava osnovanost i visinu tužbe. Napominje kako je u konkretnom slučaju sklopljen Dodatak Ugovoru o kreditu 28. siječnja 2016. te je time tužitelj izjednačen s položajem u kojemu bi bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u Eur te da su prilikom provedbe konverzije uzeti u obzir cjelokupni uplaćeni iznosi. Osporava i tijek zatezne kamate, kao i zahtjev tužitelja na isplatu navodne razlike glavnice. Osporava tužitelju svojstvo potrošača, ističe prigovor zastare. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, uz naknadu troškova postupka tuženiku.

3. Predmet spora je potraživanje tužitelja prema tuženiku s obzirom na ništetnost odredbi iz predmetnog Ugovora o kreditu, sklopljenog između stranaka 19.02.2016., kojima je ugovoreno da se kredit otplaćuje u kunskoj protuvrijednosti valute švicarski franak obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem za CHF na dan plaćanja, kao i da je kamatna stopa promjenljiva u skladu s odlukama tuženika te pitanje je li takvo potraživanje zastarjelo, je li tužitelj aktivno legitimiran u ovome postupku, ima li tužitelj svojstvo potrošača te je li tužitelj izgubio pravo na povrat plaćenoga po ništetoj odredbi o vezanosti otplate kredita uz valutu švicarski franak s obzirom na sklopljen Dodatak Ugovoru o kreditu u skladu s odredbama Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine 102/2015 - u nastavku „ZID ZPK/15“).

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u promet po kreditu (list 9-11 spisa), pregled promjena kamatnih stopa (list 12-13 spisa), izračun konverzije na dan 30.09.2015. (lit 15-19 spisa), prijedlog izmjene ugovora o kreditu (list 22 spisa), presliku osobne iskaznice tužitelja (list 24-25 spisa), izračun efektivne kamatne stope (list 26-36 spisa), promet po kreditu (list 38-43, 186-195 spisa), Ugovor o kreditu (list 44-49 spisa), dodatak Ugovoru o kreditu sa dokumentacijom (list 52-63 spisa), obavijest o prihvatu izračuna konverzije (list 64 spisa), izvod iz sudske prakse (list 84-140, 145-152, 155-163, 196-204 spisa), obavijest o novostima u utvrđivanju visine kamatne stope (list 141-144 spisa), provedeno je financijsko vještačenje po sudskom vještaku Darku Prpiću iz Darfin d.o.o. (list 255-271 spisa) i saslušan je tužitelj (list 234-235 spisa).

5. Cijeneći rezultate dokaznog postupka kako cjelokupnog, tako i svakog dokaza pojedinačno, a na osnovi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN br. 53/91., 91/92., 112/99., 117/03., 88/05., 84/08, 96/08., 123/08. i 57/11. - u daljnjem tekstu ZPP) sud je ocijenio konačno postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovanim, dok je kumulirani tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

6. Na spornu okolnost ništetnosti predmetnih odredbi Ugovora o promjenljivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli vezanoj uz valutu CHF, izvršen je uvid u predmetni Ugovor o namjenskom kreditu od 12.05.2006., u kojemu je ugovoreno da se kredit otplaćuje u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti valute CHF obračunatoj po srednjem tečaju Banke za CHF na dan odobrenja, kao i da je kamatna stopa promjenljiva u skladu s odlukama banke.

7. Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-6632/17-10 od 14. lipnja 2018., kojom je potvrđena prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., pravomoćno je utvrđeno da je da je tužena u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženica kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tužena postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 96/03) u razdoblju od 01.06.2004. godine do 06.08.2007. godine i to člancima 81., 82. i 90., a od 07.08.2007. godine do 31.12.2008. godine protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima, te da je u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., a koja povreda traje i nadalje, povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenljiva u skladu s

jednostranom odlukom tuženice i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženica kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tužene o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time tužena postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 96/03) u razdoblju od 10. rujna 2003. do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

8. Navedenom pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P- 1401/12 od 4. srpnja 2013., dakle, riješeno je prethodno pitanje glede ništetnosti odredbi iz ugovora o kreditu koje je tužena sklapala sa potrošačima u utuženim razdobljima, a kojim odredbama je bila ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom trajanja ugovornih obveza promjenljiva u skladu s jednostranim odlukama banke, kao i prethodno pitanje glede ništetnosti odredbi iz ugovora o kreditu koje je tužena sklapala sa potrošačima u utuženim razdobljima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije kao trgovac potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

9. Što se tiče pravnih učinaka presude donesene po kolektivnoj tužbi, valja reći da je odredbom čl. 502.c ZPP propisano da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ZPP-a (kolektivna tužba) da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

10. Na okolnost aktivne legitimacije, svojstva potrošača te informiranosti tužitelja o parametrima bitnim za donošenje valjane odluke temeljene na potpunoj obavijesti, saslušan je tužitelj, dok drugih dokaznih prijedloga na te okolnosti nije bilo u ovome postupku, odnosno, tuženik je tijekom postupka od njih odustao.

11. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je u vrijeme sklapanja ugovora radio u trgovačkom društvu koje nije njegovo vlasništvo i to kao programer. Kredit mu je trebao radi izgradnje kuće, što je i učinio, a htio je u njoj živjeti s obitelji, no nakon dovršetka gradnje obitelj se nije preselila u tu kuću da bi djeca završila školu gdje su i počela, budući su živjeli na Jarunu a kuća se nalazi u Strmecu Samoborskom te je je stoga istu prodao 2017. godine. U međuvremenu ova kuća nije služila za najam i za zakup. U vrijeme sklapanja ugovora nije imao prijavljeno trgovačko društvo ni obrt na svoje ime. Sklopio je dodatak ugovoru o kreditu radi konverzije na tuženikov poziv. Pročitao je ugovor o kreditu prije potpisa i iz njega je shvatio da uzima kredit kojim će izgraditi kuću. Ne zna što je valuta utočišta. U dopuni iskaza navodi je predmetni ugovor zaključio u poslovnici tuženika u Paromlinskoj ulici u Zagrebu, a temeljem kojeg mi je odobren kredit u iznosu od cca 80.000,00 CHF za izgradnju obiteljske kuće. U cijelosti je otplatio predmetni kredit. On je navedeni kredit konvertirao te je

isti otplaćen 2018., u iznosu od 70.000,00 EUR. U banci mu je ponuđen kredit u CHF kao najpovoljniji. Pročitao je ugovor prije potpisivanja, shvatio je odredbu o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi sukladno odlukama banke, no nije očekivao takav skok anuiteta. Prvotno mu je rata iznosila 2.000,00 – 3.000,00 kn, a kasnije 3.500,00 kn, nakon konverzije ne sjeća se kolika je bila visina kredita. Nijem mogao pregovarati o pojedinoj odredbi ugovora kao niti Aneksa o konverziji. Nitko mu nije tumačio pojedine odredbe ugovora kao niti javni bilježnik. To je bio unaprijed pripremljeni ugovor u koji su bili uneseni njegovi osobni podaci, iznos kredita, kamatna stopa, rok otplate. Nitko mu nije objasnio niti parametre promjene kamatne stope, kao niti rizike valutne klauzule za CHF. Zaprimalo je obavijesti o promjeni kamatne stope. Kuću je koristio isključivo u privatne svrhe. Nijem bio vlasnik obrta niti tvrtke. Njemu banka prije konverzije nije prezentirala visinu duga po osnovi ništetne odredbe o valutnoj klauzuli i koji iznos mu se restituira samom konverzijom. Pristankom na konverziju nije se odrekao nikakvih daljnjih potraživanja prema banci. Na konverziju je pristao kako bi snizio ratu kredita.

12. Iskaz tužitelja je prihvaćen, s obzirom da je iskazivao životno i logično, a iskaz je u skladu s ostalim dokazima izvedenima u ovome postupku.

13. Odredbom čl. 5. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 125/07 i 79/07, dalje: ZZP) potrošač je definiran kao svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti. S obzirom na prihvaćen iskaz tužitelja, iz kojega proizlazi kako su sredstva iz Ugovora o kreditu iskorištena isključivo za uređenje stana u kojemu živi, to sud zaključuje da je tužitelj sklopio predmetni Ugovor o kreditu u svojstvu potrošača.

14. Također, na temelju prihvaćenog iskaza tužitelja utvrđeno je da tužitelj nije imao mogućnost pregovaranja o predmetnim odredbama ugovora niti su mu pružene informacije na temelju kojih bi mogao procijeniti rizik sklapanja takvog ugovora, a nije mu niti ponuđeno sklapanje ugovora koji nije bio vezan uz valutu švicarski franak.

15. Odredbom čl. 323. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, dalje: ZOO) propisano da je u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a tužitelj je postavio kondemnatorni zahtjev na isplatu iznosa koji su plaćeni tuženiku na temelju ništetnih odredbi predmetnog Ugovora o kreditu, čija ništetnost je utvrđena presudom u kolektivnom sporu, iz čega jasno proizlazi da se radi o pojedinačnoj parnici vezanoj za utvrđenja iz kolektivnog spora, s obzirom i na utvrđenje u ovome postupku kako tužitelj ima svojstvo potrošača te kako nije bio informiran od tuženika u pogledu rizika sklapanja ugovora vezanog uz valutu švicarski franak niti u pogledu metodologije kojom će se mijenjati kamatna stopa određena Ugovorom.

16. Stoga, s obzirom da je na temelju uvida u Ugovor o namjenskom kreditu od 12.05.2006., utvrđeno da se pravni učinci pravomoćne presude iz kolektivnog spora protežu i na odredbe predmetnog Ugovora, s obzirom na razdoblje u kojemu je predmetni Ugovor o kreditu sklopljen, kao i s obzirom da je njime ugovorena promjena kamatne stope čija visina će se mijenjati u skladu s Odlukom tuženika o kamatnoj stopi te je korištena ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora tuženik kao trgovac nije tužitelja kao potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, to su predmetne ugovorne odredbe, sadržane u Ugovoru o kreditu, koje se odnose na

jednostrano promjenljivu kamatnu stopu i vezanost otplate kredita uz valutu švicarski franak, ništetne.

17. S obzirom da se radi o ništetnim odredbama, to se te odredbe među strankama ne mogu primijeniti i tuženik nema pravo na naplatu svog potraživanja na temelju takvih ugovornih odredbi, odnosno, u skladu s odredbom čl. 323. ZOO-a, tuženik je dužan vratiti tužitelju sve što je primio po osnovama koje su utvrđene ništetnim. Dakle, tužitelj bi imao pravo na povrat u dijelu u kojem je njegova obveza preplaćena, i to kao razliku između iznosa obračunatog po tečaju za valutu CHF primijenjenog kod otplate i tečaja na dan isplate kredita, kao i razliku onoga što je plaćeno po predmetnom Ugovoru i onoga što bi bilo plaćeno da Ugovor nije sadržavao ništetnu odredbu o promjenljivosti kamatne stope u skladu s odlukama tuženika.

18. Međutim, s obzirom da su stranke 19.02.2016. sklopile Dodatak Ugovoru o kreditu temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine, broj 102/2015), kojim je izvršena konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u Eur, to je cjelokupan iznos koji je tužitelj uplatio do dana obračuna konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu u Eur. Kako je cjelokupni iznos svih uplata koje je tužitelj izvršio do datuma konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po novom eurskom kreditu, to nije preostao nikakav iznos preplate koji bi se u ovome postupku tužitelju mogao vratiti. Naime, tuženik je na temelju kogentnih odredbi čl. 19.c ZIDZPK u izračun konverzije uvrstio sve iznose koje je za vrijeme otplate kredita primio od tužitelja, uključivo i sve iznose koje je primio uz primjenu valutne klauzule u CHF, a to uključuje i razliku između stvarno naplaćenog anuiteta koji je obračunat prema primijenjenom tečaju i tečaja koji je bio važeći na dan korištenja kredita te je postignuta suglasnost o korištenju preplate po konverziji kredita vezanog za CHF valutnu klauzulu, dok ta razlika koju tužitelj zahtijeva tužbom, nakon zaključenog Dodatka nije sada u imovini tuženika bez pravne osnove pa nisu ispunjene pretpostavke za povrat propisane čl. 1111. ZOO.

19. Pritom se ne može prihvatiti shvaćanje da je eurski kredit trebalo zatvoriti i u većem dijelu od onoga kako je obračunato, s obzirom da je navedeno provedeno u skladu s metodologijom i postupkom propisanim odredbama ZID ZPK, a koji Zakon je prošao ocjenu Poslovni broj P-1438/2025-20 ustavnosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske. Naime, Ustavni sud Republike Hrvatske u postupku ocjenjivanja suglasnosti s Ustavom RH ZID ZPK/15 (U-I/3685/2015) odlukom od 4. travnja 2017. ocijenio je spomenuti Zakon usklađenim s Ustavom Republike Hrvatske i nije prihvatio prijedlog većeg broja predlagatelja fizičkih osoba te osam kreditnih institucija za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti Zakona s Ustavom, ocjenjujući u opisanim okolnostima da ZID ZPK/15 zadovoljava kriterije formalne i materijalne ustavnosti. Dakle, imajući u vidu da je predmetni Dodatak Ugovoru o kreditu sklopljen na temelju (prisilnog) propisa koji je uspješno prošao test ocjenjivanja ustavnosti u ustavnosudskom postupku, valja zaključiti da njegove odredbe obvezuju stranke jer nemaju elemenata koji bi im davali obilježje nepoštenosti i imali za posljedicu njegovu ništetnost (tako i VSRH u odluci Rev-637/2019-2 od 15. studenoga 2022.).

20. Međutim, tužitelj je tužbom zatražio i zatezne kamate pozivom na odredbu članka 1111. ZOO-a, i to od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka kredita do konverzije. Taj dio, kako je razvidno iz naprijed navedenih odredaba, nije obuhvaćen obračunom konverzije uređenim posebnim propisom, kao što nije uključen ni u iznose koje snose potrošači, pa je u tom dijelu opravdano intervenirati prihvaćanjem tužbenog zahtjeva na temelju općeg propisa, ZOO-a, na čiju primjenu upućuje

odredba članka 4. ZZP-a. Dakle, ostala je i nadalje obveza plaćanja nepodmirenih pripadajućih zateznih kamata na pojedinačne iznose obračunatih od dana dospijeca svakog pojedinog iznosa do dana prestanka obveze (izvršenom konverzijom), a koja obveza proizlazi iz odredbe čl. 1115. ZOO.

21. Naime, Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-925/2023-2 od 8. travnja 2025. naveo je kako pravno shvaćanje izraženo u odluci broj Rev-586/2019-14 od 21. prosinca 2022. koje slijedi pravno shvaćanje sjednice Građanskog odjela od 13. i 20. prosinca 2022. broj Su-IV 33/2022-21, a koja je imala funkciju proširenoga sudskog vijeća, glasi: „Potrošač koji je sklopio sporazum o konverziji kredita iz članka 19.c stavka 1. točke 6. Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ('Narodne novine' broj 102/15), nakon sklapanja tog sporazuma, ima pravo u skladu s općim propisom iz članka 1111. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ('Narodne novine' broj 35/05 - dalje: ZOO) na isplatu pripadajućih zateznih kamata na više plaćene iznose koje je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s člankom 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s člankom 1115. ZOO od dana svake pojedine uplate do dana izvršene konverzije.“

22. U istoj odluci Vrhovni sud Republike Hrvatske, u svrhu ujednačavanja sudske prakse najvišeg suda, zauzima shvaćanje da potrošač, koji je sklopio dodatak ugovoru o kreditu na temelju odredbi ZID ZPK/15, nakon sklapanja dodatka ugovoru, po osnovi ništetnosti ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli i promjeni kamatne stope više nema pravo na povrat više plaćenih iznosa, osim onih iznosa koji nisu bili predmet obračuna konverzije kredita u smislu članka 19.c u vezi s člankom 19.e ZIDZPK/15 (npr. zakonska zatezna kamata na razliku plaćenih pojedinih mjesečnih anuiteta).

23. Nadalje, Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci proširenog vijeća od 13 sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, u skladu s odredbom čl. 390. st. 2. ZPP-a, broj Rev 457/2025-21 od 27. svibnja 2026. u odnosu na pravno pitanje: "Ima li potrošač korisnik kredita koji je na temelju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine", broj 102/15 – dalje: ZID ZPK/15) ugovaranjem aneksa ugovoru konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom CHF, ako konverzijom vjerovnik nije vratio sve neosnovane stečene koristi koje je stekao primjenom ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora?" dao je odgovor: "Potrošač korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa Ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji."

24. U ovome postupku provedeno je financijsko vještačenje po vještaku dipl.oec. Darku Prpiću, a nalaz i mišljenje od 22. kolovoza 2025. prihvaćen je u cijelosti, s obzirom je jasan i razumljiv, u njemu je potpunosti odgovoreno na zadatak

postavljen od suda, a nijedna od stranaka nije imala nikakvih primjedbi na nalaz i mišljenje niti je ijedna od stranaka imala kakvih drugih dokaznih prijedloga na tu okolnost.

25. Tako je vještak u prihvaćenom nalazu i mišljenju naveo kako su ZAGREBAČKA BANKA d.d. (u daljnjem tekstu: Kreditor) i Željko Cerinski (u daljnjem tekstu: Korisnik kredita) zaključili su dana 12.05.2006. godine Ugovor broj 3206609060 (list spisa 44) (u daljnjem tekstu: Ugovor) o namjenskom kreditu u iznosu kunske protuvrijednosti od 133.600,00 CHF obračunato prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate kredita. Člankom 2. Korisnik kredita dužan je Kreditoru platiti u anuitetima iznos kredita od 133.600,00 CHF i redovnu kamatu u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora u kunskoj protuvrijednosti obračunato po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja. Redovna kamatna stopa je tijekom postojanja obveze po ovom Ugovoru promjenjiva u skladu s promjenama tržišnih uvjeta a temeljem Odluke o kamatnim stopama Zagrebačke banke d.d. i na dan sklapanja Ugovora iznosi 4,50% godišnje. Člankom 3. Ugovoren je rok otplate kredita i iznosi 31 godinu u koji je uključen period počeka od 12 mjeseci. Člankom 7. Ugovora ugovorena je otplata kredita. Korisnik kredita otplaćuje kredit u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti 669,79 CHF obračunatoj po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem za CHF na dan plaćanja. Anuiteti dospijevaju na naplatu uzastopno mjesečno, prvog dana u mjesecu. Dodatak Ugovoru o kreditu Zagrebačka banka d.d. kao Kreditor i Željko Cerinski kao Korisnik kredita zaključili su dana 19.02.2016. godine Dodatak Ugovoru o kreditu (list: 51) (u daljnjem tekstu: Dodatak) temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015) za konverziju kredita u kredit uz valutnu klauzulu u EUR. Člankom 4. Dodatka utvrđena je neotplaćena glavnica kredita u CHF u skladu s izračunom konverzije i iznosi 113.639,49 CHF što u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan 30.09.2015. iznosi 793.291,37 HRK. Člankom 5. Dodatka utvrđeno je kako prema izračunu konverzije, zbroj uplaćenih iznosa po kreditu u CHF, preračunatih u EUR po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan uplate, manji je od zbroja anuiteta/rata po kreditu u EUR u skladu s otplatnim planom za kredit u EUR, računajući do dana 30.09.2015. Njihova razlika, na temelju Zakona predstavlja manjak koja/i na dan 30.09.2015. iznosi 856,09 HRK. Člankom 8. utvrđeno je da na dan 30.09.2015. nedospjela glavnica kredita u EUR, utvrđena prinudnim umanjnjem stanja neotplaćene glavnice kredita koja je zakonski učinak konverzije kojega na temelju Zakona prinudno snosi vjerovnik iznosi 75.119,34 EUR koju je Korisnik kredita dužan Kreditoru platiti zajednos s redovnom kamatom u skladu s odredbama ovog članka Dodatka ugovoru, sve u kunskoj protuvrijednosti obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja. Sveukupno iznos mjesečnih anuiteta prema obračunu banke iznosi 76.137,57 CHF od čega je otplata glavnice 58.894,02 CHF i kamata 21.480,72 CHF. Ukupna razlika s osnove valutne klauzule između anuiteta prema otplatnom planu Banke po srednjem tečaju HNB-a važećem na dan plaćanja u odnosu na anuitete prema otplatnom planu HNB-a po srednjem tečaju banke važećem na dan isplate kredita iznosi 73.297,31 kn, odnosno eurska protuvrijednost prema fiksnom tečaju iznosi 9.728,24 EUR. Ukupna razlika iznosa preostale glavnice prema obračunu banke primjenom promjene tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznos preostale glavnice prema otplatnom planu Banke primjenom tečaja na dan isplate kredita umanjena za razliku glavnice iz konverzije iznosi 45.735,32 HRK, odnosno eurska protuvrijednost iznosi 6.070,12 EUR. a) Iznos preostale glavnice prema konvertiranom EUR kreditu na dan konverzije 19.02.2016. iznosi 74.370,04 EUR što

u kunsjoj protuvrijednosti po tečaju Banke na dan konverzije iznosi 566.046,59 HRK.

b) Iznos preostale glavnice prema otplatnom planu Banke primjenom ugovorenog tečaja na dan isplate kredita iznosi 112.119,28 CHF što u kunsjoj protuvrijednosti po tečaju banke na dan isplate kredita iznosi 520.311,27 HRK. 8 c) Razlika između iznosa HRK 566.046,59 i iznosa 520.311,27 HRK je 45.735,32 HRK. Prema Informativnom sažetku izračuna konverzije (list spisa 56) utvrđen je manje uplaćeni iznos tužitelja po izvršenim uplatama po kreditu u CHF u odnosu na anuitete po kreditu u EUR, na dan 30.09.2015.g. te iznosi -856,09 HRK, odnosno eurska protuvrijednost prema fiksnom tečaju iznosi -113,62 EUR. Ukupne obračunate zatezne kamate na više plaćene iznose s osnove valutne klauzule do dana konverzije (19.02.2016. godine) iznose 3.339,28 EUR. Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju člankom 19.c propisan je način izračuna konverzije kredita. Prilikom izrade simuliranog otplatnog plana u EUR za određivanje iznosa početne glavnice u EUR uzeta je početno odobrena glavnica kredita u CHF po primijenjenom tečaju na dan isplate kredita za CHF čime je dobiven iznos kunske protuvrijednosti početno odobrene glavnice kredita, na tako dobiven iznos kunske protuvrijednosti početno odobrene glavnice kredita primijenjen je EUR tečaj iste vrste važeći na dan isplate kredita te je tako dobivena početno odobrena glavnica kredita u EUR. Konverzijom kredita iz valutne klauzule u CHF u valutnu klauzulu u EUR su u izračun konverzije uzete sve uplate tužitelja. Iznos preplate koju tužitelj potražuje u ovom postupku također polazi od tih istih stvarnih uplata tužitelja za podmirenje obveze za anuitete u CHF. Prema Informativnom sažetku izračuna konverzije (list spisa 56) utvrđen je manje uplaćeni iznos tužitelja po izvršenim uplatama po kreditu u CHF u odnosu na anuitete po kreditu u EUR, na dan 30.09.2015.g. te iznosi -856,09 HRK, odnosno eurska protuvrijednost prema fiksnom tečaju iznosi 113,62 EUR. S obzirom na odredbe Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju člankom 19.c kojim je propisan način izračuna konverzije kredita i primjenu EUR-skih kamatnih stopa na kredite koji su viši od CHF kredita nije moguće utvrđenu preplatu po Dodatku ugovora podijeliti na preplatu po osnovi promjenjive kamatne stope i na valutu. Navedeno je razvidno iz dokumentacije: - Simulirani otplatni plan u EUR (list 15-19 spisa) - Dodatak uz Ugovor o kreditu (list 51-56 spisa) - Informativni sažetak izračuna konverzije (list 20 spisa).

26. Nijedna od stranaka nije imala primjedbi na nalaz i mišljenje niti je predložen kakav drugi dokaz na okolnost utvrđenja visine tužbenog zahtjeva.

27. Kako je prethodno obrazloženo da tužitelj ima pravo na zateznu kamatu na više plaćene iznose koje je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s čl. 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s čl. 1115. ZOO od dana svake pojedine uplate do dana izvršene konverzije (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev 586/2019 od 21. prosinca 2022., Rev-925/2023-2 od 8. travnja 2025. i Rev-457/2025-21 od 27. svibnja 2026.), a vještak je u nalazu i mišljenju koje je u cijelosti prihvaćeno sačinio obračun tih zateznih kamata i naveo kako zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po osnovi tečajnih razlika, obračunate za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 19.02.2016. iznose 3.339,28 eura, to je glavni tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan, a eventualno kumulirani tužbeni zahtjev je prihvaćen.

28. Na dosuđeni iznos od 3.339,28 eura dosuđena je tužitelju i zatezna kamata koja na taj iznos teče od podnošenja zahtjeva za njihovom isplatom, odnosno, postavljanja takvog eventualno kumuliranog tužbenog zahtjeva u ovom predmetu a

to je dan utuženja, tj. 10.05.2023. do isplate. Naime, zatezne kamate imaju obilježje akcesornosti, jer nastaju kao posljedica zakašnjenja u ispunjenju određene novčane obveze i teku sve do njezina ispunjenja (čl. 29. st. 1. ZOO-a). Dok glavna obveza, to jest glavni dug ne bude plaćen, zatezne kamate kao sporedna tražbina nedjeljive su od njega i čine cjelinu s glavnim dugom (to proizlazi iz čl. 160. st. 2. ZOO-a). Tek nakon podmirenja glavne novčane tražbine, ako nisu plaćene i zatezne kamate, one se osamostaljuju, obračunavaju se u apsolutnom iznosu i kao za glavnu tražbinu, radi njihove isplate, može se podnijeti tužba sudu radi ostvarivanja prava na tzv. procesne kamate (čl. 31. st. 2. ZOO a).

29. Dakle, kako je prethodno ovom odlukom obrazloženo, glavni dio je prestao s obzirom je cjelokupan iznos koji je tužitelj uplatio do dana obračuna konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu u Eur, dok je preostalo potraživanje po osnovi zatezne kamate, koja se osamostalila po prestanku glavnog duga. Odredbom čl. 31. st. 2. ZOO a propisano je kako na iznos neisplaćenih kamata se mogu zahtijevati zatezne kamate samo od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njihovu isplatu. S obzirom da je u ovome postupku zahtjev za njihovu isplatu postavljen eventualno kumuliranim zahtjevom od 10.05.2023., to tužitelj ima pravo na isplatu zateznih kamata koje na dosuđeni iznos od 3.339,28 eura u skladu s odredbom čl. 31. st. 2. ZOO-a teku od podnošenja takvog zahtjeva 10.05.2023. do isplate, slijedom čega je odlučeno kao u izreci ove presude pod točkom III.

30. U odnosu na institut zastare mjerodavna pravna norma je ona iz članka 241. ZOO, prema kojoj se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, a vezano uz odredbe čl. 502.a – 502.h ZPP, kojima je reguliran procesnopravni institut podnošenja tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava. Stoga je utvrđeno da je vođenjem kolektivnog spora došlo do prekida zastare u smislu članka 241. ZOO, jer u protivnom vođenje postupka kolektivne zaštite u opisanim okolnostima ne bi imalo smisla i pravna norma bila bi lišena svog korisnog učinka (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018.). Zastara restitucijskog zahtjeva u ovome predmetu bila je prekinuta podnošenjem kolektivne tužbe te je počela ponovno teći (ispočetka) od dana kada je postala pravomoćna odluka povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj P-1401/2012 (koja je postala pravomoćna 13. lipnja 2014. u odnosu na ništetnost ugovorene promjenljive kamatne stope, odnosno 10. lipnja 2018. u odnosu na ništetnost vezanosti za valutu CHF), stoga zastara u ovom slučaju ponovno teče od 14. lipnja 2014. za povrat po osnovi preplate zbog kamatne stope, a od 11. lipnja 2018. za povrat po osnovi preplate zbog valutne klauzule, a kako je zastarni rok za restituciju u ovome slučaju opći petogodišnji zastarni rok iz članka 225. ZOO, to potraživanje tužitelja nije zastarjelo.

31. S obzirom na navedeno, sud je prihvatio eventualno kumulirani tužbeni zahtjev i naložio tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 3.339,28 eura sa zateznom kamatom koja teče na taj iznos od 10.05.2023. do isplate.

32. Što se zahtjeva za naknadu troškova postupka tiče, u predmetnom slučaju na temelju odredbe čl. 154. st. 5. ZPP odlučeno je o troškovima postupka, a s obzirom na uspjeh tužitelja u sporu. Naime, tužitelj je postavio glavni i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev, koji je sud prihvatio, pri čemu u odnosu na glavni zahtjev nije nastao nikakav poseban trošak, tako da se u pogledu troška ima smatrati da je tužitelj u sporu uspio. Takvo shvaćanje proizlazi i iz odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev 451/22 od 3. listopada 2023., u kojoj je

navedeno da kada je sud odbio glavni tužbeni zahtjev, a prihvatio je podredni (eventualno kumulirani) tužbeni zahtjev pri čemu u odnosu na eventualno kumulirani tužbeni zahtjev nije nastao nikakav posebni trošak, tužitelj je uspio u sporu u cijelosti i pripada mu parnični trošak u cijelosti.

33. Tužitelju je priznat trošak i to: za sastav tužbe 200,00 EUR, za sastav podneska od 01.09.2025., 11.12.2024., 04.09.2023., 10.05.2023. 200,00 EUR, za pristup na ročište 04.09.2026., 20.05.2026., 03.05.2024. 200,00 EUR za svako ročište, ta ročište za objavu presude 100,00 EUR, ukupno 1.700,00 EUR, uvećano za 25 % PDV-a od 425,00 EUR, a na osnovi Tbr. 7., Tbr. 8., Tbr. 9. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN br. 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15), te trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 207,63 EUR, a sukladno Zakona o sudskim pristojbama. (NN br. 74/95, 57/96, 137/02, 26/03, 125/11, 112/12 i 157/13, 110/15 i 118/18, u daljnjem tekstu: ZSP), kao i trošak predujma za vještačenje od 600,00 EUR time da tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 01.09.2025. i kojeg je zatražio dva puta jer je sadržaj istih tužitelj mogao iznijeti na ročištu 09.01.2025. za koje je tužitelju priznat puni iznos tarife i time ne stvarati dodatne troškove, dok je podneskom od 01.09.2025. tužitelj dostavio uplatnicu, a za sastav kojeg podneska tužitelju nisu nastali posebni troškovi, dok trošak sudske pristojbe za presudu tužitelj nije zatražio troškovnikom.

34. Tužitelju je trošak parničnog postupka dosuđen u ukupnom iznosu od 2.932,63 EUR, dok je tuženik zbog gubitka spora odbijen sa zahtjevom za naknadu parničnog troška, pa je stoga u pogledu parničnog troška stranaka sukladno čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a odlučeno kao u izreci ove presude pod točkom III i IV.

35. O zateznim kamatama na trošak parničnog postupka tužitelja odlučeno je na osnovi odredbe čl. 27. st. 3. Ovršnog zakona (NN br. 57/96., 29/99., 194/05. i 88/05.) i čl. 29. st. 2. Zakon o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (NN 114/22) i Uredbi o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 156/22), a počev od donošenja ove presude, tj. dana 29. rujna 2026. do isplate.

U Zagrebu, 29. rujna 2026.

Sudac:
Blaženka Butigan Matić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa iste. Žalba se podnosi pisano u četiri istovjetna primjerka putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:

1. pun. tužitelja uz rješenje o sudskoj pristojbi za presudu-280,74 EUR
2. pun. tuženika

BLAŽENKA BUTIGAN MATIĆ

Elektronički potpisano: 29.09.2026T15:02:16 (UTC:2026-09-29T13:02:16Z)

Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>

Broj zapisa: cd512857-f9dc-4153-b338-88b3cb7d81ac

Općinski građanski sud u Zagrebu

Broj zapisa: **9-3088d-ddb73**

Kontrolni broj: **0ce0c-78467-d47c6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.